

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 34,29 + 1,71 (HST) = 36 kan. dolarů Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Committed Á délai convenu	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)		Praha: 222-261-811 E-mail: abe@zpravy.ca abe@satellite1-416.com

No. 10.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(540.)

satellite  **1-416**

Thursday,

Vol. 24.

August 14,

2014

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

45 let od 21. srpna 1969

Toho dne bylo senátorovi za KDU-ČSL Jiřimu Čunkovi bez jednoho dne deset let a šest měsíců. Byl dost starý, aby chápal svět, ale o čtyři roky mladší než Bohumil Syřínek z Čížova, žák osmé třídy ZDŠ Komenského v Písku. Ten se připlel v Praze na Tylově náměstí k demonstrantům, kde zasahovali proti nepokojům při prvním výročí milicionáři z Nýrska. Trefila ho kulka ze samopalu. Zemřel v ranních hodinách 24. srpna 1969.

Už od poloviny srpna 1969 byly k hlavnímu městu stahovány ozbrojené složky. Vyčleněno bylo kolem 20 000 vojáků, připraveno bylo také 310 tanků a více než 200 obrněných vozidel. V ulicích bylo nasazeno 27 000 příslušníků Lidových milic s ostře nabitými zbraněmi. Pořádkové jednotky dostaly speciální výstroj z Polska - štíty, obušky i zvláštní brýle.

V den výročí invaze se protestovalo na pražském Václavském náměstí, odkud byli demonstranti vytlačeni kolem poledne. Lidé se shromažďovali také na náměstí Míru a Tylově náměstí. Mimo hlavní město se demonstrovalo například v Liberci a v Brně. Podle historika Oldřicha Tůmy



Bohumil Širínek

nebyly Lidové milice ani vycvičené, ani psychologicky připravené na takové úkoly.

Zákroky proti demonstrantům byly brutální, milicionáři postřelili několik desítek lidí. „Ke střelbě do demonstrantů se zakročující pořádkové síly uchýlily v celé řadě případů v Praze a v Brně. V Praze 19., 20. a 21. srpna, v Brně 21. a 22. srpna. V Praze bylo střelnou zbraní raněno celkem 21 civilistů (z toho 3 zemřeli) a jeden voják pohraniční stráže, v Brně 8 civilistů (2 mrtví) a jeden důstojník VB,“ uvedl Tůma na konferenci o obětech událostí let 1968 a 1969. „Ten rok je možná pro mnoho lidí traumatizující z důvodu, že už tady nestříleli příslušníci cizích mocností, ale vlastní lidé do vlastních lidí,“ charakterizoval události roku 1969 ve vysílání Českého rozhlasu 6 před 13 lety mluvčí Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu Jan Srb.

Počty raněných se uváděly v desítkách. „Je prokazatelné, že jich byly stovky, protože tehdy po přijetí tzv. pendrekového



zákona lékaři záměrně nedělali zápisy do knih provedených ošetření, protože by tím lidi vystavovali trestnímu stíhání,“ podotkl v už zmíněném vysílání Srb.

Ve dnech kolem prvního výročí invaze bylo zadrženo asi 2500 lidí. Pendrekový zákon odhlasovaný 22. srpna 1969 je umožňoval zadržet až na tři týdny. Oficiálně jde o zákonné opatření předsednictva Federálního shromáždění „o některých přechodných opatřeních nutných k upevnění a k ochraně veřejného pořádku“. Tvůrci při jeho přípravě využili článek tehdy platné ústavy, podle kterého mohli prezident (Ludvík Svoboda), předseda vlády (Oldřich Černík) a předseda Federálního shromáždění (Alexander Dubček) vydat neodkladné opatření, aniž by muselo vyjít jako zákon. Pendrekový zákon platil do konce roku 1969. Podle jeho paragrafů bylo možné „narušitele socialistického společenského řádu“ okamžitě propustit ze zaměstnání nebo vyloučit ze studií. Vyjmenované trestné činy řešil samosoudce. Zadrženi lidé nemohli mít obhájce, tomu zákon povoloval účast až při soudním přelíčení (podle Českého rozhlasu 6).

Již jen tato epizoda stačila k mému negativnímu vztahu k tzv. Československé lidové armádě, která sehrála významnou roli při potlačování lidských práv v minulém režimu. Jak lze doložit z historických materiálů používal jsem výraz tzv. ČSLA i během soudu 14. června 1977 před Obvodním vojenským soudem na Pankráci a toto přesvědčení jsem hájil i před Vyším vojenským soudem v Příbrami. S otázkou povinné vojenské služby se dostatečně nedokázal vypořádat ani polistopadový režim. Tato otázka se potichu odehrála do autu, až byla počátkem 21. století zrušena. Bohužel se s touto otázkou nedokázaly vypořádat ani církve a ironií je, že zástupce tzv. Křesťanské strany dokonce požaduje zavedení povinné vojny. Zůstávají pouze Svědci Jehovovi, kteří jsou v tomto ohledu konsistentní. Politici si pro jistotu nechali obezličku, že sice je zrušena povinná vojenská



služba, ale zůstává branná povinnost, s kterou teď velice často argumentují. Vlk se nažral a koza zůstala celá. Stát má stále nárok na člověka, ale neuplatňuje ho.

I ve východním Německu v tzv. NDR byla vojenská služba po zkušenostech z války nepovinná. V Polsku se Armia Krajowa vytáhla 13. prosince 1981, kdy to ukázala Walesovým kumpánům a můžeme pokračovat a ani současní vojáci NATO nemají zrovna nejčistší svědomí.

Jenže můj předpoklad, že otázka povinné vojny je minulostí se ukázal jako mylný. Před několika týdny mne zarazila beseda v Českém rozhlase, o tom, jestli by se mělo zavést znovu trochu toho pochodování pro mladíky, kteří jsou změkčilí a nevědí, co by roupama dělali. Inu řekl jsem si, že nemohu každý šelest brát vážně.

Jenže pak přišel průzkum veřejného mínění a výsledky jsou podle *Parlamentních listů* šokující. Pro návrat základní vojenské služby se vyjádřilo 37 procent Čechů. Podpora byla vyšší hlavně u starších ročníků, například u lidí od 60 let výše skoro poloviční. O něco větší podporu měly odvody podle Prokopa u žen než u mužů. Zachování nynějšího stavu, tedy brannou povinnost jen při ohrožení státu nebo válečném stavu, podpořilo 36 procent lidí, pro povinné odvody při nedostatku profesionálních vojáků se vyslovilo 23 procent.



Do Parlamentu by měl na podzim zaměřit návrh, který by dal vládě možnost zavést i v době míru plošné odvody. Podle médií se tak chce Ministerstvo obrany vyrovnat s nedostatkem takzvaných záložáků, kvůli čemuž by armáda obtížně zvládala krizové situace. *Median* se v průzkumu na počátku srpna dotazoval 1142 lidí ve věku od 18 let.

Jenže netrvalo dlouho a zviditelnil se opět senátor Čunek: „Chci, aby se v programu naší strany objevilo, že obnovíme vojenskou povinnost v tomto státě. Asi ne na dva roky, ale třeba jen na tři měsíce. Mladí muži se tam naučí základním dovednostem, protože koukáním na akční filmy to nevytrhnou. Hlavně se poučí, že chtějí-li něčeho dosáhnout, musí umět poslouchat. Taky by se v nich posílil vztah k vlasti,“ řekl *ParlamentnímListům.cz* senátor Křesťanské a demokratické unie - Československé strany lidové Jiří Čunek. Nutno dodat, že Čunek nezůstal osamocený. Podpořili ho jako jeden muž i komunisté (možná se jim zastesklo po 21. srpnu 1969).

Ano, zcela správně, vojáci z tzv. ČSLA, kteří zasahovali na hranici a v pražských ulicích v srpnu 1969 uměli velice dobře poslouchat a dnes se jim občas zasteskne po zlatých časech. A pro dívky, dnes zdatné šedesátnice, byl spartakiádní voják krásně opálený dohněda, natřený přírodní motorovou naftou, místo dnešního krému NIVEA, symbolem mužnosti a plodnosti.

Aleš Březina - foto internet srpen 1969

Za Vlastou Brankovskou – 93

Zemřela (pokud něco takového existuje) ideální smrtí. Večer se uložila k spánku a ráno 14. července 2014 ji zastihlo pokojně ležící na zádech s rukama pečlivě srovnanými podél těla. Tělo bylo dosud s námi. Duše už byla někde jinde.

K její devadesátce jsem o ní napsal článek, který byl uveřejněn v Satellitu a v CzechFolks.comPlus (a snad i v Novém domově). Nerad

cituji sám sebe, ale nemyslím, že by se mi podařilo zachytit její osobnost lépe, než v onom článku. Tak si z něj - s Vaším dovolením - vypůjčím pár odstavců.

Její mládí bylo krásné. Pocházela ze zámožné rodiny, která si vedle rodinné rezidence postavila tenisové hřiště. A Vlasta se na tenisové kurty (s výjimkou zimních měsíců) prakticky přestěhovala. A byla dobrá. Víc než dobrá. Jednu dobu byla mezi deseti nejlepšími hráčkami v Československu. Za nacistů pracovala v továrně. Po válce si udělala mistrovskou krejčovskou školu a otevřela si módní salon. Po komunistickém puči se Vlasta a její manžel rozhodli: Zůstat nebo odejít? Vlastin manžel končil techniku a chtěl počkat na promoci. Akademický titul v oboru energetiky dostal, ale zatím - jak Vlasta poznamenala - spadla klec, ale poněvadž byl opravdu dobrý, mohl i za komunistického režimu pracovat na významných projektech. Vlastu komunisté chvíli nechali na pokoji a pak jí salon zavřeli. A zase z jedné továrny do druhé, až jí někdo poradil, aby se přihlásila do kurzu pro tenisové trenéry. Vlasta kurz skončila mezi nejlepšími. Začala trénovat děti a dařilo se jí. Její specialitou bylo hrát s pálkou nebo jak hrát proti zdi, čímž školení, jak to jeden z žáků označil, silně zintenzívnělo. Svě úspěchy paní Brankovská rovněž přičítá své metodě okamžitě opravovat chyby.

Přišla invaze (její manžel za krátko na to v roce 1969 zemřel) a Vlasta měla tři možnosti: buď se starat o celý rod - a skončit v blázinci. Nebo si pustit pusku na špacír a skončit ve vězení. Anebo se vydat přes kopečky. Vlasta usoudila, že kopečky byly nejschůdnější (a tehdy už byly). Nejdříve - po dohodě s přítelem ve Vídni, poslala do Rakouska děti. Pak následovala sama. Brzy se všichni dostali do Kanady. A zase rozhodování, co bude dělat. Bylo jí skoro padesát, anglicky neuměla. Ale trenérství jí šlo v Praze, proč by jí nemělo jít v Kanadě? Její potencionální zaměstnavatel v Torontu byl zřejmě vysoce spokojen s její trenérskou kvalifikací, ale (její dcera překládala): Jak se se svými žáky dorozumíte? Barbora odpověděla za maminku: „No problem, ukáže jim to!“ A ukázala. Začala s malou skupinkou. Když skončila, měla

sto žáků. Když jí bylo 82 roků, zúčastnila se svého prvního mezinárodního turnaje: v Rakousku. V kategorii osmdesátníků se umístila na druhém místě.

Na otázku čemu vděčí za své úspěchy, odpovídala příběhem skupiny žab, které se rozhodly vystoupit na vysokou věž. Začaly sebevědomě, ale pak začaly jedna za druhou odpat. Nakonec zůstala jen jedna. Ta došla až na samý vrchol věže. A pak dolů. Dole na ni čekaly její kolegyně. Chválily ji, ale hodně kysele. A pak se jí zeptaly, jak se jí podařilo vystoupit až na vrchol (tu otázku jí musely dát písemně), vítězná žába odpověděla: „Já myslela pouze na to, jak doskakat až na vrchol. Vaše nářky a stížnosti jsem neslyšela. Jsem hluchá.“

Neznal jsem ji příliš dobře. Občas jsem ji viděl na koncertech a různých krajaných společenských událostech. Statná, zřejmě naprosto sebejistá, soběstačná, prakticky nezranitelná žena, o níž jsem věděl jen to, že učí hrát a že má syna, který pracuje v nemovitostech a také hraje tenis. Ono je ale všechno trochu jinak. Ta naprosto soběstačná, sebejistá, prakticky nezranitelná žena nebyla tak docela soběstačná a nezranitelná: Před několika léty zazvonil v jejím pokoji telefon. Vlasta ho zvedla, ale dřív, než ze sebe vypravila jediné slovo se svalila na zem. Odvezli ji do nemocnice. Z bezvědomí se probudila za 4 hodiny. Její nohy byly ochrnuté. Nezbylo jí, než se naučit znovu chodit. A naučila se znovu nejen chodit, ale i hrát (a učit jiné) tenis. Prožila si i epizodu s rakovinou. I nad tou zvítězila. A ještě po své devadesátce jezdila autem a hrála i učila tenis.

V posledních měsících cítila únavu dlouhého a plodného života. Světla jejího světa jedno za druhým pohasínaly. Její přátelé jeden za druhým odcházeli. Život (jak to krásně napsal Josef Hora) se užil do bolesti. A Vlasta už chtěla odejít. A odešla tím nejpěknějším způsobem, jakým člověk může odejít. Zůstal po ní světlý stín. A syn Rosti, jeho žena Martina, dcera Barbora s manželem Henrym, vnoučata Jennifer a Alex a pravnuk Henry. Všem vyslovujeme upřímnou soustrast.

Josef Čermák

Kalendář www.kalendar.zpravy.ca

23. 8. (so)
Jednodenní duchovní obnova farnosti
sv. Václava

Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto,

20. 9. (so) 19:00
Vinobraní s hudbou Miro Letka
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

21. 9. (ne) 17:00
Nokturna v městě
ČSSK - 75. výročí
John Holland - tenor
Danielle Dudycha - soprano
William Shookoff - klavír
Výběr z českých oper
A. Dvořák, B. Smetana, L. Janáček
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

28. 9. (ne) 10:30
Svatováclavské posvícení
Slavnostní bohoslužby
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

11. 10. (so) 18:30
Pozdní Václavská zábava
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough
Masaryktown
416/289-0283

26. 10. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Ivan Ženatý - housle
Milan Kasík - klavír
A. Dvořák, L. van Beethoven
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

23. 11. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Janáčkovo kvarteto
A. Dvořák, L. Janáček, B. Smetana
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

2015
18. 1. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
George Grosman jazz kvartet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough

22. 2. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Ukázky ze světových oper
Iain Scott
Audio-vizuální prezentace
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough

24. 5. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Boris Krajný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

Program OSLAV 50. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA SV. VÁCLAVA V TORONTU

SOBOTA 23. 8. 2014
JEDNODENNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA FARNOSTI
S P. JANEM ŽALUDOU - PODROBNOSTI M. JANKOVÁ (416-614-0550)

SOBOTA 20. 9. 2014 - VINOBRANÍ S MIRO LETKEM OD 19.00 HODIN

VSTUPNÉ S 20.00 (STUDENTI S 10.00) ZAHŮRNÍE VÍPĚBI VSTUPENKY U PANÍ DANY (416-614-0550)

Program OSLAV 50. VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA SV. VÁCLAVA V TORONTU



NEDĚLE 28. 9. 2014 - SVATOVÁCLAVSKÉ POSVÍCENÍ

SLAVNÁ MŠE SVATÁ V 10.30 HOD. S OTCEM BISKUPEM VÁCLAVEM MALÝM
A S OTCEM BISKUPEM PETREM ESTERKOU. NÁSLEDUJE SLAVNOSTNÍ OBĚD
LÍSTKY NA OBĚD U PANÍ DANY (416-538-2468) CENA \$ 20.00, DĚTI \$10.00



St. Wenceslaus Church, 496 Gladstone Ave. Toronto

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský

2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr Munk
Chiropraktik1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.comOrdinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net**Mind & Body**

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy
Craniosacral Therapy
Lymphatic Drainage (CDT)
Lymphoma Treatment
Hot Stone Massage
Low Level Intensity Laser
Naturopathic Medicine
Acupuncture
Chiropractic Treatments
Relationship Issues and Psychotherapy
Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)
Tel.: 416/823-1165E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca**Dva příběhy o bídě života**

Ten první najdete v povídce Alexandra Sergejeviče Puškina *Kapitánova dcera*. Mladý voják Petruška, syn majora, je v roce 1773 poslán svým otcem sloužit v pevnůstce v provincii Orenburg, oblasti, do které byli vysíláni Kozáci, aby udržovali pokoj a pořádek v místech obydlených několika polodivokými kmeny. V době, kdy Petruška do pevnosti dorazil, byli uprostařed rebelie, inspirování Jemeljanem Pugačovem. Posádka chytila chlapíka, který feroval buřičské pamflety a krátce po Petruškově příchodu do pevnosti její velitel se rozhodl chlapíka podrobit tvrdému výslechu. K výslechu byl přizván *biřic* s býkovcem a přivedli chlapíka, který rozšiřoval buřičské dokumenty. Petruška byl svědkem vězňova příchodu. Vlastní dojem a dojem přivedeného je jádrem prvního příběhu, který zachytil v pěti hrozných větách: „Podíval jsem se na něj a roztrásl se. Nikdy na něj nezapomenu. Vypadal něco přes sedmdesát. Neměl ani nos ani uši. Akdyž otevřel ústa byl vidět pahýl jazyka.“ Puškinův komentář: *Za starých časů mučení tvořilo tak nedílnou část soudního procesu, že zákon, který je zrušil, zůstal dlouhou dobu mrtvou literou. A na věčné časy bude důkazem bestialnosti našich pudů i svědectvím, jak pomalu se prodíráme ke světu.*

Ten druhý příběh, který ještě neskončil, je z naší doby. Jeho ústřední postavou je Vladimír Vladimirovič Putin, rodák z Leningradu, města, jehož obležení nacistickými armádami začalo 8. září 1941 a trvalo 872 dní, během kterých přišlo o život víc než jeden milion civilistů. Masha Gessen, drobná žena, jedna z nejstatečnějších lidí své generace, o něm napsala nemilosrdnou knihu: *Muž bez tváře. Nepravděpodobný vzestup Vladimíra Putina*. O jeho dětství říká, že je strávil mezi hrdlořezy, nemytými, neoholenými, s cigaretou a laškou laciného vína, klejícími a rvoucími se mezi sebou. *Volod'a byl mladší a drobnější, ale o to tvrdší rváč: když ho někdo*

napadl, skočil na něho, škrábal ho, kousal ho, rval mu vlasy, nikomu nedovolil, aby ho ponižil. Zřejmě se nezměnil. Jen jeho zbraně jsou brutálnější

Ve škole pro důstojníky KGB byl přidělen k protišpiónážní službě, po pádu Sovětského svazu (s oblibou se nechává slyšet, že to byla největší tragedie minulého století) se dal dohromady se starostou Leningradu Sobčakem, a peníze se jen hrnuly. Dnes je tento nikdy nerezignovavší komunist (jeho členství vypršelo dva týdny po neúspěšném pokusu junty o moc) považován za nejbohatšího nejvyššího státního pohlavára všech dob. Většina oligarchů – jako třeba Berezovskij nebo Chodorkovskij (spoluautor kapitalistického manifestu *Muž s rublem*) – byla elegantně obrána. Chodorovskij, který v sobě objevil sociální svědomí a přišel k závěru, že kapitalismus dokázal lidem udělat nejen bohatými a šťastnými, ale také chudými, nešťastnými a bezmocnými, skončil ve vězení. Z vězení byl propuštěn 20. prosince 2013, kdy mu ruský prezident Vladimir Putin udělil milost. Při započtení času, který Chodorkovskij strávil ve vazební věznici, měl být z výkonu téměř jedenáctiletého trestu propuštěn až 25. října 2014. Po propuštění odcestoval do Berlína. Zde požádal o vízum do Švýcarska, kde žije jeho žena a tři děti

Ti, kteří se Putinovi postavili – hlavně novináři – často záhadně umírali. Jako třeba Alexander Litviněnko, agent ruské tajné služby, který v Londýně na televizní tiskové konferenci (zúčastnil se jí se čtyřmi kolegy) v roce 1998 prohlásil, že obdržel nelegální rozkaz od tajné policie likvidovat oligarchu, žijícího v Anglii, Borise Berezovského. Litviněnko zemřel 23. listopadu 2006 ve věku 41 let. V programu, který o něm tři týdny před tím vysílala britská televize a několik ruských stanic, vypadal šťastně, zdravě a měl plnou kšticí vlasů. Poslední dny před smrtí

byl holohlavý, vyhublý, skoro bez vlády. Před svou smrtí Putinovi poslal vzkaz, zaznamenaný v Golfarbové knize *Death of a Dissident: The Poisoning of Alexander Litviněnko and Return of KGB* a citovaný Mášou Gessenovou: *Cítím jasně přítomnost smrti. Přišel čas, abych řekl několik slov muži zodpovědnému za můj současný stav: Může se Vám podařit donutit mě k mlčení, ale toto mlčení vás bude stát... Dokázal jste, že jste barbar, jak vás vidí vaši nejtvrdší kritici. Ukázal jste, že nemáte úctu k lidskému životu, k svobodě a jiným hodnotám civilizace. Dokázal jste, že si nezasloužíte úřad, který zastáváte, že si nezasloužíte důvěru civilizovaných lidí. Odpuště vám Bůh, co jste učinil nejen mně, ale i mému milovanému Rusku a jeho lidu.* Litviněnko zemřel na otravu poloniem. V minulých dnech britská vláda – na žádost jeho ženy – rozhodla jeho smrt znovu prozkoumat...

Masha Gessenová: *Putinovo Rusko je země, kde političtí odpůrci a hlasití kritici jsou často zavražděni a alespoň v některých případech rozkaz přijde z prezidentovy kanceláře.* Apřesto do *International Herald Tribune* napsala: *Tento režim je odsouzený k zániku. Bude to možná trvat měsíce, možná i roky, ale Putina bublina splaskne.*

Před několika týdny bylo v oblasti Ukrajiny sestřeleno malajsijské letadlo, kterého se zmocnili Putinovi agenti. Všichni cestující (skoro 300) i posádka zahynuli. Všecko nasvědčuje tomu, že vražednou raketu vystřelili Putinovi agenti. Nebylo to první sestřelení civilního letadla s desítkami cestujícími. Před nějakými dvaceti lety americké válečné námořnictvo sestřelilo iránské soukromé letadlo s víc než 100 pasažéry - v domnění, že šlo o vojenské letadlo. (1. září 1983 major Osipovič sestřelil letadlo Korean Air 007 z New Yorku do Soulu přes Anchorage, která pokládá za špiónážní letadlo; pozn. red.) Možná, že k takové záměně došlo i při sestřelení malajsijského letadla. Ale i kdyby tomu tak bylo, to co následovalo (a co je jádrem druhého příběhu v tomto článku), je tak otřesné, že se cítím podobně jako Petruška, když uviděl výsledek vyslychacích metod ještě v Puškinově době. Zvláštní, s jakou Putinovi místodržící zacházeli s tělesnými ostatky obětí jimi sestřeleného malajsijského letadla: nejen, že těla obětí byla řadu dní ponechána na pospas letnímu slunci a přístup k místu, kde se nacházela, znemožněn, ale místní občan, dotázán, zda těla byla olupována o cennosti, odpověděl: „Hodně lidí se chlubí novými hodinkami.“ A nejméně 18 obětem byly ukradeny kreditní karty. Putin odpověděl nejvytlanější propagandou od éry Josefa Goebelse: skoro přesný opak pravdy. Dal sestřelit další ukrajinská (vojenská) letadla a posílá svým agentům ve východní Ukrajině těžší zbraně. O těch mrtvých mlčí, jako kdyby se ho to netýkalo. Jak hluboko musíme klesnout, abychom odmítli pravdu a úctu mrtvým?

Vladimír Putin má sen: obnovit Sovětský svaz. Zřejmě i za cenu tisíce (chci doufat, že ne milionů) mrtvých. Trochu jeho pohnutky, napájené zběsilým nacionalismem a osobní ctižádostí, být středem vesmíru, chápu: ztráta Ukrajiny, NATO hned za hranicemi, ne vždycky obdivný postoj západního světa. Má dvě možnosti. Ta první je ovládnout co největší část východní Evropy lží a mečem. Je dost starý, aby se pamatoval, jak podobně vytvořené říše končí: tisíciletá říše Adolfa Hitlera a Leninův a Stalinův Sovětský svaz na věčné časy...

Dovolím si mu připomenout dvě výzvy moudrých mužů k jinému přístupu k lidskému údělu. Autorem té první je Alexander Puškin. V *Kapitánově dceři* napsal: *Nejlepší a nejtvrdejší změny jsou ty, které jsou výsledkem zláskavě chování a mravnosti, ne změny způsobené násilnými převraty.* Tu druhou pronesl Winston Churchill na konferenci v Haagu 7. května 1948: *Na nás, kteří jsme se dnešní odpoledne sešli na tomto Kongresu Evropy, usilující o své zrození, leží velká a vážná zodpovědnost, jestliže potáhneme za jeden provaz a vložíme do společného fondu všechno svoje štěstí a přátelství a pevně uchopíme vznešenější naději lidstva, pak možná vstoupíme do věku zalitého sluncem, kdy malé děti, které právě dorůstají v tomto mučeném světě, nebudou ani*

**Dopis prezidentovi B. Obamovi
a ukrajinskému velvyslanectví ve
Washingtonu**

To whom it may concern;

On behalf of the membership of *Bohemian Citizens Benevolent Society of Astoria* we would like to express our support of Ukraine, a nation that had to endure 72 years of hard line communism inflicted upon her by expansive Russia within the Soviet Union. During that time there was a substantial increase of ethnic Russian population in Ukraine, just like in the other republics of the Soviet Union, *loss of their identity and culture.*

Many of the members of our Society were born in former Czechoslovakia, so we know first hand about loss of territory and our freedom. The first time in 1938, when our so called allies Great Britain and France gave the border territories of Bohemia and Moravia - the Sudetenland - to Hitler's Nazi Germany in false hope that it will satisfy his territorial demands in Europe and ensure peace. It was also supposed to "protect" German population in said territories - the exact excuse Mr. Putin is using to "protect" Russian population in Ukraine right now. We all know how foolish that hope proved to be. The following year both Bohemia and Moravia - today's Czech Republic - ended up as part of his expanding "Third Reich" and the Czechs and Moravians were supposed to eventually disappear from the face of the earth.

It is very similar to today's situation of Ukraine, who's Crimea was just annexed to Russia by former KGB agent, the President Vladimir Putin, who's visions of the power and grandeur of former Soviet Union apparently never left him. As we suspected from the start, it is just the beginning of his plans of expansion, mobilization of Russified citizens of other former Soviet Republics (probably mostly former communists) and ethnic Russians living in these regions. Although we believe and hope that the conflict between Russia and Ukraine with help of NATO will not escalate into a World War III, it may result in Ukraine great economical hardship for all involved participants. Some of us also remember 21. August of 1968, when the Soviet Army together with some units of surrounding communist countries invaded Czechoslovakia to crush the budding liberation of the country by sheer brutal force.

Having all of the experience of the tragic events of the last century, we would like to express our support for any and all economical sanctions against Russia, any military support and advice you can extend to Ukraine and any means you can, exercise to stop the intent of expansion of Russia into former Soviet states under the leadership of Vladimir Putin.

Mistr sportu Mgr. Milada Kubíková-Šťastná

former President of Bohemian Citizens Benevolent Society of Astoria

Tucet otázek (plus bonus) pro Jiřího Suchého

Vážený pane Suchý, neboť vím, stejně jako příznivci Semaforu, ale i jeho nepřítelů o Vaší až neskutečné pilnosti, pro kterou sotva stačí 24 hodinový den, bylo žinantní (abych užil Vašeho slova) požádat Vás o tento interview či rozhovor. Nakonec jsem to udělal. A co se stalo? Souhlasil jste, ač další premiéra v Semaforu je za dveřmi! Tolik tedy úvodem, snad není příliš dlouhý...

VC: Není divadelní rok, aby v Semaforu nebyla uvedena jedna, někdy dvě premiéry. Píšete hry, režirujete je, skládáte hudbu, hraje, malujete a teď dokonce řídíte časopis *Stará fronta Zítřka*. Jak to všechno stiháte? Snad je vysvětlení v tom o čem jsem nedávno četl(?): Zdravé tělo je jen ve zdravé duši a naopak. Souhlasíte ... a jaká je Vaše osobní zkušenost?

JS: Drobná oprava: ty premiéry v Semaforu jsou ročně tři až čtyři. V uplynulé sezóně byly pouze tři, ale daly nám zabrat. (Kdyby tisíc klarinetů, Osvobozené divadlo Semafor a Prsten pana Nibelunga), S tím zdravím tělem a duší nemůžu posloužit. Mně se to v životě udělalo tak nějak samo a důvod neznám.

VC: Máte dnes dost veliký a výborný soubor a to nejen po herecké stránce, ale i hudební. Mladé a půvabné, výborné saxofonistky a trombonistka, musí to jistě těšit, být šéfem takové společnosti!

JS: Těší to, ano. Krasavice patří tradičně k Semaforu a když jsou navíc i profesionálními hudebnicemi, které si odskočí do orchestru, tu z něho vyskočí aby si odehrály roli, to je pro malou scénu ideální. Kdyby podobných bytostí nebylo, asi by mě nebavilo dělat dovadlo.

VC: Dovolím si poněkud osobní otázku: členem Semaforu je hudebně angažovaný pan Jiří Svoboda. Svoboda je běžné jméno i mezi generály, jak známo. Mým spolužákem byl dnes již nežijící úspěšný skladatel Karel Svoboda. Víte, že měl bratra. Je tu nějaké příbuzenství?

JS: Bohužel není. Když za Marie Terezie vznikala příjmení tak všichni, kdož byli osvobozeni od roboty dostali jméno Svoboda. A že jich bylo hodně, a že se navíc množili, vysvitá z toho značného počtu nositelů toho jména.

VC: Co dnes dělá Váš bývalý partner a kolega Ivan Vyskočil?

JS: Víte, že ani nevím? Nejspíš je v důchodu. Občas se potkáme při slavnostních příležitostech – oba jsme čestní občané Prahy 6, ale ta setkání jsou letmá, takže na větší povídání nedojde.

VC: Semafor spěje k pětadesátému výročí existence. V dosti těsném sledu je Divadlo Jára Cimrmana. Použiju-li v této souvislosti termín *fenomén*, myslím, že to platí i o J. Cimrmanovi. Pravděpodobně ti, co tehdy připravovali rozhlasové pořady *Nealkoholická vinárna U pavouka* netušili, čeho je to počátek. Jaký je váš vztah k *Divadlu Jára Cimrmana* a cimrmanologii vůbec?

JS: Miluju a obdivuju.

VC: Váš vztah k jazzu je velmi vřelý, hrál jste ho, zpíval a dosud doufám, že zpíváte, psal jej a snad i nadále občas píšete. V poslední době jste ale začal tvořit v jiné poloze a poněkud jiném žánru. Některý důvod k tomu?

JS: Jazz je v hierarchii muzik u mě na prvním místě. Ale občas zabrousím i do jiných sfér, prostě mi to nedá. Potřebuju si občas vyzkoušet taky něco jiného. Posledního výrazného odskoku od jazzu jsem se dopustil v *Prstenu pana Nibelunga* a ta hudba je docela ceněná. Ale i tady zazní rozverná dixielandová píseň o velbloudovi.

VC: Měl jste před pár lety možnost, spolu s Jitkou Molavcovou poznat česko-kanadské, tedy krajské publikum. Shledal jste nějaký rozdíl způsobený jeho časovou odlukou?

JS: V podstatě ne. I u nás se diváci dožadují těch prastarých písniček. Ale přece jen jsou zvědaví i na nové. U krajanů na nejrůznějších kontinentech jsme se setkávali s větší touhou po tom co bylo. Zpočátku jsme to neodhadli a mysleli jsme si, že tu bude i

zvědavost co se asi děje v Semaforu dnes. Nebyla. S tím se ostatně setkali i V + W, když emigrovali do USA. Tam to dokonce, jak mi Jan Werich vyprávěl, docházelo tak daleko, že po nich chtěli, aby zpívali národní písničky!

VC: Není nedostatek stížností na současné poměry v Čechách, dnes to demokratické zemi. Zdá se mi však, že navzdory tomu všemu, korupci politiků a snad i jistému úpadku hodnot, žije se tam všeobecně lépe a snad i radostněji. A rozhodně ne nekulturně, mohu-li soudit dle mnoha stále hrajících divadel, mnohdy vyprodaných, knihkupectví, která nebankrotují v míře, jež by stála za zmínku. Knihy vycházejí a to i hodnotné. Jaký je na to Váš názor?

JS: Jedna silná stránka české mentality je, že se rychle zapomíná. Hlavně u prostších občanů se objevuje nostalgie po době, kdy benzin byl za bůra (ač v koncentracích živořily statisíce vězňů). A samozřejmě fakt, že co chvíli některý z politiků či kapitalistických bossů končí s železky na zápěstí, těmto náladám nahrává. To, že města a vesnice povstávají z ruin, to, že je volnost pohybu, to, že nikdo nejde do kriminálu, když zveřejní co si myslí a v obchodech je totéž ubožá, které se kdysi pašovalo ze Západního Německa – na to si lidi prostě zvykli. Bohužel.

VC: Co si myslíte o inflaci? Já mám mnohdy pocit, alespoň tady, ve Vancouveru, že někteří obchodníci naskočí na vlak inflace, aniž by k tomu měli přesvědčivý důvod. Myslím se, tedy všeobecně vzato, kardinálně, jenom trochu nebo vůbec ne?

JS: Tady vám budu dlužen odpověď. Já se snažím těmhle věcem nerozumět.

VC: Dost nerad to dělám, ale přece mi to nedá, ten malinkatý návrat ... k *antichartě* svého času. Akce způsobila dost zlé krve a nepříjemnosti. Pamatujete se na to?

JS: Pamatuji si na to. Když mě přijeli osobně pozvat ti, kteří mě do té doby nejrůznějšími způsoby sužovali, tak jsem je hnal, a tak můj podpis na té herecké a pěvecké *antichartě* chybí. Chybí i na té z Národního divadla. Tam jsem zbaběle využil našeho zájezdu do Ostravy, kde jsem se schválně zdržel o den déle, abych mohl poslat telegram, že nemůžu přijít. Ty, kteří ten cár podepsali ale chápu. Dohnal je k tomu strach.

Byla to hnusná doba, která lámala charaktery.

VC: Navzdory všemu zpravodajství si myslím, že k další světové válce nedojde, byť si mnozí pohlaváři počínají víc než pošetile. Co si o tom myslíte a co o globálním oteplování, jeho příčinách a pravděpodobnosti vývodů učenců o tom, jak vystoupí vody oceánů za 50 let? Tedy, souhlasím, že Vás ani mne ani čtenáře to už nemusí zajímat, ale i tak ...

JS: Já vám nevím. V otázce číslo 1 jste vypočítal co všechno dělám. Stačím to proto, že otázky míru či oteplování nechávám politikům a vědcům. Ti se vyznají. Můj názor by byl amatérský.

VC: Považujete se za nostalgika?

JS: Vlastně ano. Důsledek je i *Semafor*, divadlo velmi konzervativní, neprogresivní, což mně přináší řadu těžkostí, čehož důsledkem je i protisemaforická kampaň, které čelím právě svou *Starou frontou ZÍTRA*. Naštěstí nejenže máme mnoho stoupenců, ale důležité je jakých! Jsou to vesměs špičkové osobnosti kultury, vědci a politici, kteří nechybějí na žádné premiéře. Ale nedokážu hodit minulost přes palubu, jak k tomu vybízeli V + W, když jim bylo pětadvacet a kteří posléze změnili názor. Zažil jsem mnohohodinová vyprávění Jana Wericha, jak to bylo krásné v těch dávných dobách. To postihlo tak trochu i mne. Ale jen tak trochu.

VC: Otázečka navíc: Je nějaká možnost, že byste znovu s Jitkou Molavcovou navštívili Vancouver a to i když ona agentura APP už, jako i řada jiných věcí, neexistuje? Myslím, že od Vaší poslední návštěvy byste Vancouver sotva poznal v dobrém smyslu slova.

JS: Na Vancouver mám nádherné vzpomínky, ale obávám se, že už se tam nedostanu. Ono udržet v této době autorské divadlo, když je člověku třiaosmdesát, dá fušku. A navíc jsem workoholik, který si dobrovolně přiděluje další práci...

VC: Pane Suchý, děkuji Vám jménem čtenářů a jménem svým za Váš drahocenný čas, který jste věnoval tomuto elektronickému rozhovoru. Přeji Vám mnoho dalších let dobrého zdraví, trvajících elánu a inspirace!

Rozhovor připravil z Vancouveru Vladimír Cícha

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864



Můžete ho ochutnat v restauraci Praha na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš Beer Store na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

Nyní je snižená cena o 13 %
při nákupu 24 láhví o dalších 9%!
Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Miloš Rejchrt: Hrdost na Kriegela

Radní městské části Prahy 2 zamítli návrh na udělení čestného občanství in memoriam lékaři a politikovi Františku Kriegelovi.

Paní starostka zdůvodnila zamítnutí tím, že v únoru 1948 byl doktor Kriegel organizačním tajemníkem pražské KSČ a zástupcem velitele Lidových milic. „Troufám si říci, že tito lidé mají krev na rukou. Pro většinově pravicovou radu jeho dobré skutky nepřevážily ty špatné,“ řekla doslova.

Zajisté i mladá paní starostka, vstoupivší do politiky poměrně nedávno, má právo vyrovnávat se s minulostí, kterou nezažila. Však od toho tu historie je, abychom ji zkoumali, a jelikož víme, jak které hnutí, myšlenkový proud a politický projekt dopadly, můžeme s odstupem času soudit, zda byly dobré nebo špatné. Po ovoci poznáte je. Plody komunistického uchopení moci v únoru roku 1948 byly zlé.

Zůstává však otázka, jak bychom se v těch kterých turbulencích dějin zachovali my, ve jménu čeho a pro jaké ideály bychom ve chvílích, kdy je třeba se rozhodnout buď – anebo, nasadili své síly, až i životy. A zda bychom dokázali spolehlivě určit, že to, co se tváří jako dobro, a co se většině lidí tak jeví, je zakuklené zlo.

František Kriegel měl na rukou krev. Však bojoval už ve španělské občanské válce a jako frontový lékař ve službách americké armády v Barmě za světové války měl ruce od krve každodenně. Nu, a tento člověk skutečně bojující o spravedlivější svět, nezištný, osobně

statečný, vysoce inteligentní, vybavený historickou pamětí haličského žida, se velkou část života angažoval v komunistickém hnutí.

Je snadné dnes každého prokomunistického aktivistu či i sympatizanta, znectít, ale produktivnější pro nás samé by bylo odsudek odložit a nejdřív se ptát, čím byla komunistická vize zpívajících zítřků tak přitažlivá, že jí ve své době podlehl i osobnosti takového formátu, jako byl František Kriegel.

Pokud nám někdo – a nemusí to tentokrát být komunisté – nevnutí zase jediný správný klíč k výkladu dějin a cenzuru faktů, tak při každém výročí srpnových událostí z roku 1968 jméno Františka Kriegela nemůže nezaznít. Jako jediný z československých představitelů, unesených do Moskvy, se zachoval náležitě a diktátu moskevských soudruhů, ani naléhání svých pražských soudruhů se nepodvolil.

Počítal s tím, že domů už se nevrátí, ale samostatnost Československa, které tento kosmopolita už před válkou zvolil za svou vlast, mu byla cennější než vlastní život. Umožnil nám, abychom alespoň na někoho z tehdejších našich politických představitelů mohli být hrdí. Že bychom jednou mohli být hrdí na nynější představitele Prahy 2, na to to zatím nevypadá.

Autor: Miloš Rejchrt – vysíláno Českým rozhlasem 6, 14. 8. 2014

Poznámka k Zápiskům od Pacifiku (2014-5)

(Psáno pro Aleše Březinu i čtenáře)

Na jejich konci je poznámka (Krácení), ač v definici náplně *Satellitu* na jeho druhé straně není nic o redakci možných úpravách došlých textů. Chápu, že někdy to je nezbytné, kupř. přesahují-li délkou možnosti novin. Jenže, při našem setkání nedávno ve Vancouveru bylo mi sděleno, že dvě pasáže byly vyjmuty a klasifikovány jako *bulvár*. V první byla zmínka o radikálním Islámu a ve druhé vcelku nepřímě o G. W. Bushovi. Obě části byly takto označeny, k mému nemalému úžasu po přečtení definice toho výrazu. Svě texty píšou a posílám v souladu se zmíněnou definicí posílání *Satellitu* a tak mne tento druh kráčení, které nebylo z důvodů nedostatku místa, značně a ne právě příjemně překvapil.

Věřím, že šlo o praktiku zcela ojedinělou; v minulosti jsem byl občas kritizován za politický obsah některých příspěvků a přece v *Satellitu* vyšly beze změny. Vždy jsem oceňoval a stále oceňuji práci redaktorů krajanského tisku a v případě *Satellitu* i jeho majitele, který *Satellite* vydává bez jakýchkoli dotací, odkázán je na placené předplatné a reklamy. Na svém názoru nic neměním, zato je mi líto, že z finančních důvodů dochází k omezení počtu čísel těchto novin.

Vladimír Cícha

Proč nejsem cenzorem z Rudého práva

Jelikož Vladimír Cícha je přesvědčen, že ho v poslední době cenzurují, snažil jsem se mu během našeho setkání ve Vancouveru vysvětlit, že se nejedná o cenzuru, ale o editování a že nejsem povinen otisknout vše, co napíše. Obzvláště, když mne bombarduje dlouhými články několikrát za měsíc. Sdílel mi, že tak činí proto, abych si měl z čeho vybrat. Několikrát jsem mu řekl, aby posílal pouze jednu věc náležitě zpracovanou. *Jeho Zápisky od Pacifiku (2014-5)* měly v originále 1679 slov a byla jim věnována (po zkrácení) víc než polovina strany, čili nedostatek místa byl také určitým důvodem kráčení. Navíc vycházíme teď pouze jednou za tři týdny a za tu dobu se nakupí větší množství materiálu i upoutávek na různé akce.

Dále jsem se mu snažil vysvětlit, že žijeme v době, kdy nás válkuje bulvár a že teprve na festivalu v Plzni při filmu *Dělníci bulváru* od Víta Klusáka, jsem si uvědomil, jak bulvár pod záminkou svobody slova útočí na nejnížší pudy člověka: Zneužívá lidského strachu, neověřuje si fakta, využívá slabosti člověka jako je závislost na alkoholu či drogách, snaží se vytvořit pocit ohrožení před cizím člověkem, pod záminkou nezbytné obrany propaguje násilí, bez ohledu na jakékoliv statistiky se pokouší dokázat, že kriminalita neustále roste, ačkoliv opak je pravdou. Jedinec má pak pocit ohrožení na každém kroku, bojí se lidí jiné národnosti, jiného náboženství. Vzpomeňme jen, jak s podobnými problémy a předsudky bojoval na konci 19. století Tomáš Garrigue Masaryk při hilsneriádě. Proces byl provázen mediální protizidovskou kampaní. Dnešní bulvár si vzal na paškál jiné národnosti a jiná náboženství. Dnes kolují po internetu stovky fotografií ukazující radikální muslimy v Londýně, ve Vídni, po celé Evropě, ale nikdo si neověřuje, jestli jsou to fotografie pravé nebo „trochu“ retušované. (Možná se něco takového i stalo). Zrovna tak po islámském světě kolují fotografie ojedinělého křesťanského fanatika, který páli korán. (Určitě se to stalo.)

Je obvyčejnou lidskou slušností, když přistoupí člověk jiného náboženství nebo jiné barvy pleti do autobusu, že ho neprofacekujeme nebo nevyhodíme z dopravního prostředku, jak se stalo nedávno v Quebecu. Je lidskou slušností, že protestant neútočí proti katolíkovi, mohamedánovi proti židovi, křesťan proti mohamedánovi a pokud se vede dialog je slušností, že neútočíme na to, kde je protivník slabý, ale vypořádáváme se s tím, kde je silný.

Bulvár demonizuje člověka, který se nemůže bránit, podobně jako to činilo *Rudé právo*. V padesátých letech to byl třídní nepřítel, v šedesátých letech *máničky*, v sedmdesátých letech *Charta 77* a disidenti. Cenzor z *Rudého práva* dával velice dobře pozor, aby do tisku nepronikla solidarita s lidmi na okraji společnosti, s lidmi diskvalifikovanými. Dušan Hanák natočil film o starých lidech *Obrazy starého světa* a deník *Práce* napsal o filmu pochvalnou recenzi. Vzalo se to jako spiknutí filmařů s novináři. Film byl zakázán a deník dostal velkou pokutu, takže si již po druhé nedovolil něco podobného. Posláním *Satellitu* je naopak zastávat se lidí na okraji společnosti, odstraněných. Jako přistěhovalec se zastávám imigrantů ať jsou odkudkoliv na světě. Nutno říci, že ne vždy se mi to daří.

Jednou s tézí bulváru je, že kanadský pokus s multikulturalismem se nepovedl. Copak

KOLAČE
 SATURDAY OCTOBER 11 FROM 6.30 PM
 V RESTAURACI PRAHA NA MASARYKTOWNU
 Restaurant will be open from 5.00 PM serving the best of czech food at special prices
 AMAZING DD BAND
 SPECIAL GUEST Finalist of international contest Hlas Česko Slovenska **ZOLO LEBO**
 SPECIAL GUEST **BOHDAN ZLATOKANUK**
 Tickets \$20.00 For reservations call 416 289 0283

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
 Licensed under L.L.B.O.



Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

Točený Pilsner Urquell a Czechvar
 v západním Torontu!

nejsou korejské obchody otevřené od rána do noci důkazem pravého opaku. Není důkazem opaku, že zde žijí Srbové a Chorvati pohromadě a velice často udržují mezi sebou přátelství na rozdíl od jejich krajanů v bývalé Jugoslávii. Vždyť i naše noviny, které se tisknou v korejské tiskárně a *Nový domov* v maďarské svědčí o tom, že Kanada dělá nebo spíše dělala v minulosti něco dobře. Proč nakonec ti, kterým leží multikulturalismus v žaludku píšou právě do etnických novin? Proč ne do některých anglických – pravcových?

Jestliže jako odpovědný redaktor odmítám ze *Satellitu* udělat bulvár, pak to nemá nic společného s cenzurou. Jestliže má Vladimír Cícha názor opačný a jestli mu připadám jako cenzor, pak jsou to vážné rozpory a bude dobré, když se na nějaký čas rozejdeme.

Propagovat násilí nebo šířit propagandu proti jinému náboženství je proti mému svědomí. Chtěl bych Vladimíru Cíchovi poděkovat za dlouholetou spolupráci i za rozhovor s Jiřím Suchým v tomto čísle. Nikde není řečeno, že je to definitivní rozchod, ale delší přestávka pomůže oběma stranám.

Aleš Březina

P. S.: Chtěl bych upřesnit, že *Satellite*, podobně jako další etnické organizace dostává dotaci 1327 dolarů od *Minister of Canadian Heritage and Official Languages* a 15000 Kč, což odpovídá asi 785 kanadským dolarům od českého ministerstva zahraničních věcí.

Tento způsob léta zda se mi poněkud nešťastný

Koncem května jsme definitivně odmítli návštěvu našich mladých v Kuala Lumpur; obratem nám emailovali přísloví *Když nejde hora k Mohamedovi, jde Mohamed k hoře* a přiletí domů do Kanady na počátku července. Toto rozhodnutí jsme uvítali a tajně si myslím, že oni taky, protože mají za dva roky diplomatického pobytu té tropické Malajsie akorát plně kecky.

Televizní zpráva, že letadlo malajské společnosti bylo sestřeleno nad Ukrajinou způsobila, že tvář mého syna, kanadského diplomata, ztuhla a nelze říct, že zbledl, protože má tvář opálenou do hnědá. Rozvážně poznamenal, že tímto letadlem se minulý rok posledního srpna vraceli ze svatby ve Veroně přes Amsterdam do Kuala Lumpur a povzdechl, že má představu, jak atmosféra v letadle vypadá než vybuchne a dodal, že je rád, že se vrací do Malajsie letadlem z Vancouveru přes Pacifik.

Čekali jsme zda prezident Obama v projevu k Američanům o sestřelení letadla nad Ukrajinou ruskou raketou použije slavnou větu vyslovenou prezidentem Reaganem *evil empire*, čili *říše zla*, ale Obama to neřekl, i když mohl, protože carské Rusko je stejně jako bývalo a Putin se nezměnil.

Den po katastrofě nad Ukrajinou se ptal půltucet našich přátel, zdali druhý malér malajských aerolinií nám nepůsobil nervózu, a napsal jsem jak to s cestováním je a bude. Ale nemůžu říct, že se mi valně ulevilo. Odmítli jsme cestovat, protože se cestování příliš změnilo k naší nelibosti, řekla Eva čímž mínila, že už to není, co to bývalo. Přidal jsem se, že my už taky nejsme co jsme bývali a vypustil jsem mírný povzdech.

Náš soused penzista Emil, který se v květnu rozhodl, že letadlem už létat nebudou, si usmyslil přejet Kanadu napříč autem po transkanadské dálnici až do Vancouveru a pak na sever na Aljašku. Koncem června přivezl Emil skvostný autobus, přeměněný uvnitř na útulný byt s veškerým příslušenstvím a šli jsme se podívat na ten dům na kolech, vybavený luxusem moderního života. Emil a Betty zaparkovali autokar před svým domem a okamžitě se dovnitř přestěhovali a řekli nám, že si chtějí zvyknout na bydlení na kolech před dlouhou cestou napříč Kanadou. Žijí tam a Betty v autokuchyni vaří a u jídelního stolu jedí a dívají se na televizi a také tam spí. V druhé půli července jsem Emila oslovil, kdy vyjedou, a Betty řekla, že žít na kolech je taková prima změna, že se rozhodli nikam nejít a užít si bydlení na kolech a že dovolená znamená změnu a oni tu změnu mají a do konce července budou sytí a vrátí autobus do půjčovny.

To nás moc pobavilo, protože máme známé, kteří se na dovolenou s dětmi přestěhují do hotelu a tvrdí, že netřeba někam jezdit, aby si člověk užíval dovolenku v hotelu s bazénem a nechal se obsluhovat a platil jak mourovatý.

Naše dovolená je prostá - zůstáváme doma a dostáváme pohlednice a emailové zprávy od přátel, kteří cestují. Přesvědčil jsem totiž některé z našich přátel, že sdílet se zážitky z dovolené tyto prožitky umocňuje a ti, kteří mně uvěřili mi píšou a posílají pohlednice. Včera nám přišel pozdrav na pohlednici z Tel Avivu. Sandra píše, že když se ozvou sirény varující Izraelce před palestinskými raketami, spořádaně pádí do krytu, a když kvílení sirén ukončí poplach, Židé se vrátí ke své práci či činnosti, kterou sice přerušili, ale strachem se nepodělali. Též jsem dostal od Sandry email, ve kterém píše, že tato země nevyhlíží jako ve válce a funguje jako hodinky, a že každému doporučuje Izrael navštívit, co výkladní skříň civilizace.

Objevil jsem s Evou zajímavou korelaci mezi psaním o dovolené a posíláním pohlednic: ti kdo nepišou, že nic nevidí ani neslyší ani nic nezažijí, ani si nevšimnou, kde se prodávají pohlednice a známky či kde je poštovní schránka. Což mi připadá velice zajímavé, že lidé ke svému okolí lhostejní by vlastně cestovat nemuseli, když nevědí proč kamsi jedou a a nejsou zvědaví něco vidět a pak o tom vyprávět. Dnes ráno nás Emil s Betty pozvali na kafe do domečku na kolech a do naší konverzace o počasí pronikaly zprávy z televize zavěšené jako obraz. Emil ztichl, když reportér ukazoval převrácený autobus s turisty v Quebecu, pak autobus v troskách v Německu a do třetice spaleniště autobusu v Číně, kde uhofelo 38 turistů. Betty povzdechla nad tím krveprolitím a řekla, že toto je nejlepší dovolená - žít v autokaru a nikam nejít a Emil ji pohladil po ruce a řekl, že to byl skvělý nápad.

Rost'á Firla – Sudbury

Rok Milana Kroupy

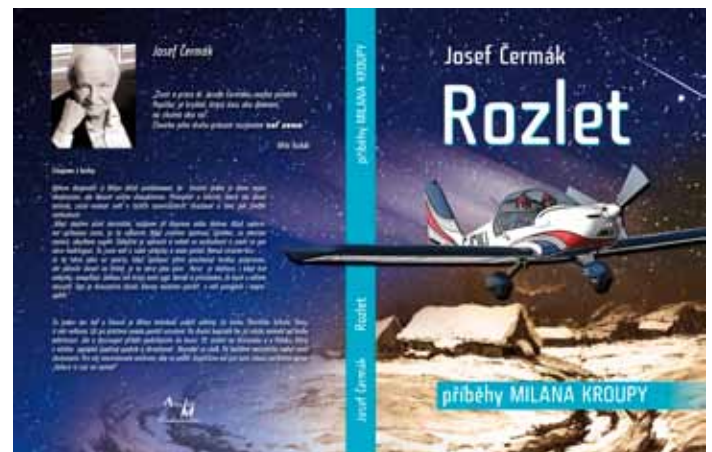


Za posledních dvacet let se Milanovi Kroupovi hezkých pár let podařilo. Ten letošní byl (a ještě je) zvlášť pěkný. V Luhačovicích o něm vyšla knížka *Rozlet – příběhy Milana Kroupy*, psaly o něm noviny (i MF-Dnes), letošní *slet* (letadel a historických aut) byl ještě úspěšnější, než ty předešlé. Už i proto, že se ho zúčastnil Pavel Brynych z Ostravské televize. Pavel, který se skupinou ostravské televize a dvojicí bratra a sestry (pamatují se, že muž byl starostou /a dlouho jím zůstal/ známého – a já si samozřejmě nemohu vzpomenout kterého - místa na Ostravsku, a jeho sestra byla novinářkou), navštívil Kanadu brzy po pádu komunistického režimu v ČR, natočil pro českou televizi s Milanem řadu rozhovorů a nafilmoval *slet* (letadel a aut). Tak to všecko uvidí v Milanově rodné zemi. A to ještě není všecko – Pavel do Kanady přiletí na podzim natáčet další epizody. To je co o Milanově činnosti vím já. Toho co nevím, je daleko víc.

Josef Čermák. Foto z 9. 8. 2014: Martin Příbáň jr.



ROZLET příběhy MILANA KROUPY brankáře, letce a podnikatele



Většina z nás o něm ví, že zaměstnává tisíce lidí a že obnovil (vlastně vybudoval) v Edenvалу (kousek od Barrie) letiště za války používané k výcviku spojeneckých letců.

Dnes si jeho hangáry pronajímá 80 majitelů sportovních letadel.

Každý rok se na letišti koná *slet* letadel, obvykle hostuje i letadlo RCAF, které bombardovalo Tokio a letos přibyl MIG, který Milan koupil v ČR a dal zrenovovat.

ROZLET vyšel v dubnu v Luhačovicích

Do Kanady se zatím počítá se zásilkou 500 výtisků.

Zájemce prosíme, aby vystavili šek na 28 dolarů

na jméno *Josef Čermák* a poslali ho na adresu:

Josef Čermák, 606 – 130 Jameson Ave., Toronto, ON M6K 2Y2.

Sádlo

Sádlo funguje jako neocenitelný pomocník při „odbourávání“ vlivu mastných kyselin, čímž dochází ke snížení cholesterolu. Kdy naposledy jste si namazali chleba sádlem? Klidně to udělejte, sádlo je lék našich babiček a určitě si nezaslouží, abychom na něj zanevřeli! Má totiž spoustu dobrých vlastností!

Až budete péct koláč, použijte sádlo místo rostlinného tuku - kůrčička bude krásnější a křupavější! Že je sádlo „fuj“ a dostaneme po něm infarkt? Nesmysl!

Vědci už došli k závěru, že ti, kteří nahradili sádlo margarínem, nemají žádnou záruku, že zemřou později než ti, kteří si čas od času sádlo dopřejí. Proč tedy používat *náhrazky*, když i naše babičky dobře věděly, co je zdravé?

Vepřové sádlo obsahuje nasycené mastné kyseliny, nenasycené mastné kyseliny a také kyselinu olejovou. Ta funguje jako pomocník při „odbourávání“ vlivu mastných kyselin, čímž dochází ke snížení cholesterolu. Oproti máslu obsahuje jen 1/3 cholesterolu, takže z hlediska vzniku infarktu je na tom sádlo stokrát lépe než kravské máslo. Sádlo je všestranné, dokonce i lék. Nasycené tuky, ačkoliv

se o nich tak nepěkně mluví, jsou velmi důležité pro zdravé kosti a mimo to posilují imunitu! Má sice málo bílkovin, nulové množství sacharidů, ale nějaký ten vitamin má, především „E“, který patří k elixírům mládí. Pokud se nechystáte sníst celou vaničku sádla, pak si směle můžete čas od času sádlo dopřát! Ovšem raději v rámci snídaně nebo oběda, sádlo není vhodné konzumovat před fyzickou aktivitou nebo po ní (prodlužuje se doba trávení). Kulináři jej od nepaměti využívají při smažení, protože je tepelně stabilní a maso se na něm nepřepaluje. Kromě toho při smažení na sádle nevznikají karcinogenní látky, takže z hlediska zdraví je sádlo bez diskusí lepší, než rostlinné oleje! A chuťově dalece převyšuje margarín! Každodenní péče o pleť se vyplatí Vepřové sádlo neobsahuje žádné chemické látky, není parfemované, takže nedráždí ani citlivější pokožku. Sádlo je mastné, takže je ideální v případě ekzematické a suché pokožky. Zjemní ji, promastí a regeneruje.

Jste těhotná? Mažte si těhotenské břicho sádlem, po striích nebude ani památka!

Zdroj: **British Medical Journal**

Hledá se Václav Šafář

Obracím se na Vás s prosbou o pomoc. Hledám svého otce. Nemám o něm žádné zprávy od sedmdesátých let kdy údajně v lednu 1973 odcestoval z Rakouska do Kanady. Tuto informaci mám z dopisu od charitativní organizace z Vídně (Rakousko).

Můj otec se jmenuje Václav Šafář (Vaclav Safar). Narodil se 15. dubna 1938 v Borohrádku (Česká Republika) a emigroval v letech, kdy v České republice vládli komunisté. Je pravděpodobné, že v cizině nekontaktoval žádný z českých konzulátů. Přesto jsem se snažila získat informace od českých konzulátů v Ottawě a Torontu, ale bez úspěchu. Zde mi doporučili, abych kontaktovala vás. Od mé matky vím, že zřejmě zemřel v Kanadě. O jeho úmrtí nemám žádné doklady. Můžete mi prosím poskytnout nějakou informaci o mém otci?

Předem děkuji za odpověď i v případě, že žádné informace nemáte.

Štěpánka Slováčková (rozená Šafářová)

stepanka.slovackova@seznam.cz

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)



5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

Inspirativní senior!

Jak stárneme, začínáme pochybovat o své schopnosti dělat něco užitečného pro zbytek světa. Právě v takových okamžicích jsou naše naděje posíleny mimořádnými skutky jiných seniorů, kteří našli odvahu postavit se problémům, na které bychom si my ostatní netroufli.

Harold Schlumberg je taková osobnost:



HAROLD PROHLÁSIL:

„Často se mě lidé ptají, „Co vy staří lidé děláte, když odejdete do důchodu?“

Například já mám to štěstí, že jsem byl chemickým inženýrem a jedna z činností, kterou dělám nejraději je přeměna piva, vína a skotské na moč. Dělán to denně a tato činnost mě skutečně těší.“

Harold je inspirací pro nás pro všechny.

Jeden pivařský

Žena: Pane pijete pivo?

Muž: Ano Žena: Kolik piv denně? Muž: Tak asi 3 ...

Žena: Kolik platíte za pivo? Muž:

Kolem dvaceti pěti korun.

Žena: A jak dlouho pivo pijete?

Muž: Zhruba 30 roků ...

Žena: Takže jedno pivo stojí 25 Kč, vypijete tři denně, to je měsíčně 2 250 Kč. Za jeden rok by to bylo přibližně 27000 Kč, mám pravdu?

Muž: Asi ano.

Žena: Za 30 roků by to bylo více jak 810 000 Kč, pravda?

Muž: Je to možné ...

Žena: Kdybyste ty peníze nepopil v pivo, ale uložil si je na úročný účet, mohl byste si za to teď koupit Ferrari!!!

Muž: Paní, pijete pivo?

Žena: Zásadně pivo nepiju!

Muž: A kde máte to Ferrari?

Zaslal JJ

Tohle přinese slzu do oka...

Praha spí, už odpočívá, jenom dole u splavu,
voda šumí, voda zpívá, to je slyšet Vltavu
Usnul slavík mezi kvítím v Seminářské zahradě
jenom jedno okno svítí, velké okno na Hradě

Starostlivou pevnou rukou soudruh Gottwald píše tam
vůně lip a zvonů tlukot k jeho oknu přiletá
Nejvíce ze všech má on práce, pro mír, pro nás, naši vlast
jako sadaň na zahrádce, kde je stromkem každý z nás

Spí už les a spí i louka, na té louce květiny
jenom vítr fouká, fouká, cuchá smrky, modřiny
Až tam k horám vítr lítá, tam kde končí domov náš
bdělý voják prochází tam, na hranicích drží stráž

Hlídá, hlídá voják silný, spěte Hanko, Jeničku
hlídá vás i pole, dílny, skřivánka i včeličku
Hlídá stráně s pryskyřníky, hlídá hvězdy nad námi,
nedoletí z Ameriky, žádný letec s bombami.

Jiří Svoboda, 1952
zaslal PB



**Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?**



Your Connection To Home
onlineTV
www.onlineTV1.com

The future of IPTV



Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača !
www.kablovka.com

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE



Muzeum Fort Langley: Maria Gabánková – Prohlášení Britské Kolumbie anglickou kolonií

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Všechno je jinak

Kdybych dával noviny do tiskárny ve čtvrtek, jak ukazuje datum na první stránce, mohl jsem citovat *Mladou frontu* ze září 1965: *Čelo ligy jako v pohádce 1. Slavia, 2. Sparta...* Jenže po neděli je vše jinak: Fotbalisté Sparty v utkání 4. kola fotbalové Synot ligy prohráli s Ostravou 0:1. Baník tak ukončil Letenským sérii 18 domácích výher v řadě a na Spartě zvítězil poprvé od května 2008. Obhájece titulu, který v mistrovské sezóně všechny domácí zápasy vyhrál, ztratil první body v novém ročníku, naopak Baník se dočkal premiérové výhry. Sparta doma naposledy prohrála s Olomoucí v září 2012. Jedinou branku utkání vstřelil již v 5. minutě Greguš. I na Slavii už došlo. Po famózním vstupu do ligy padla ve čtvrtém dějství na teplických Stínadlech 1:2, neboť domácí ji v první půlhodině doslova roznesli a svůj fotbalový uragán přetavili ve dva góly. Po dvou remízách na soupeřových hřištích tak Severočeši v prvním domácím zápase, v jehož úvodu diváci i hráči uctili minutou ticha památku zesnulého ředitele teplického klubu Františka Hrdličky, bodovali naplno a tabulkou se sunou vzhůru. Branky: Lisingi a Nivaldo, za Slavii v poslední minutě Škoda, který zatím skóroval v každém zápase a celkově vstřelil pět branek. Když se dva perou, tak třetí se směje. Plzeň v týdnu propustila trenéra Dušana Uhrina mladšího a nahradila ho Miroslavem Koubkem, který byl ještě na jaře ve Slavii. Bez sebemenších potíží si Viktoria Plzeň poradila s královéhradeckým nováčkem a po 4. kole vede tabulku Synot ligy. Vítěznou premiéru 4:0 na její lavičce

prožil právě kouč Miroslav Koubek, byť si část kotle žádala jeho odchod. Východočeši se nedečkali premiérového gólu v nejvyšší soutěži ani po 360ti minutách a zůstávají předposlední. Branky: Limberský, Pilař, Chramosta a Petržela. Lahůdkou příštího kola bude zápas první Plzně s druhou Slavii. Utkání se bude hrát v Edenu. Překvapením je zatím čtvrté místo Slovácka, které v sobotu porazilo Jihlavu. Ta uzavírá tabulku bez bodového zisku. Hned za Slováckem následuje Mladá Boleslav, která porazila Příbram 4:1. Brno sice dvakrát vedlo nad Budějovicemi, ale dva exslávisté Koreš a Hora dokázali vždy srovnat. Nerozhodně hrála i Dukla v Liberci 0:0 a Bohemians nestačili na Jablonec a prohráli v Ďolíčku 1:2.

Česká Synot liga

1. Plzeň	4	3	1	0	13:3	10
2. Slavia	4	3	0	1	10:5	9
3. Sparta	4	3	0	1	6:2	9
4. Slovácko	4	2	1	1	8:4	7
5. Boleslav	4	2	1	1	5:2	7
6. Jablonec	4	2	1	1	6:5	7
7. Dukla	4	1	3	0	2:1	6
8. Brno	4	1	2	1	6:5	5
9. Teplice	3	1	2	0	3:2	5
10. Ostrava	4	1	2	1	3:4	5
11. Liberec	4	0	3	1	2:5	3
12. Bohemians	4	1	0	3	5:9	3
13. Příbram	4	0	2	2	3:7	2
14. Budějovice	3	0	2	1	3:7	2
15. Hradec	4	0	2	2	0:7	2
16. Jihlava	4	0	0	4	1:8	0

Slovenská liga

Snad největším překvapením je poslední místo Košic, které ze šesti zápasů nezískali ani bod. V posledním utkání v Trenčíně sice vedly ještě v 76. minutě 2:1, ale hatrick Františka Kubíka v závěru znamenal vítězství domácích 4:2, kteří vedou tabulku. Při střelecké chuti byl i Vlasko v Trnavě, který zaznamenal oba góly proti Ružomberoku. Vede si také dobře nováček Podbrezová, která zdolala Žilinu 1:0. Fotbalisté Slovanu Bratislava přijdou v rozhodujícím zápase o postup do Ligy mistrů o část divácké podpory. Disciplinární komise UEFA potrestala slovenského mistra za projevy rasismu v utkání se Šeriffem Tiraspol uzavřením některých sektorů. Stejný trest postihl také Dynamo Moskva a Ruch Chorzów. Tým vedený českým trenérem Františkem Strakou má šanci poprvé se dostat do skupinové fáze Ligy mistrů. Domácí zápas s běloruským BATE Borisov bude hrát 20. srpna a tři sektory, do nichž mají vstup členové fanclubu, zůstanou prázdné.

Slovenská Corgoň liga

1. Trenčín	5	4	1	0	11:4	13
2. Slovan	4	4	0	0	10:4	12
3. Žilina	6	3	2	1	8:4	11
4. Podbrezová	6	3	0	3	7:6	9
5. Zlaté Moravce	2	3	1	6:6	9	
6. Senica	6	2	3	1	7:8	9
7. D. Streda	6	2	2	2	7:6	8
8. Trnava	5	2	1	2	5:3	7
9. Bystrica	6	1	4	1	5:7	7
10. Myjava	6	1	1	4	3:6	4
11. Ružomberok	6	0	3	3	4:8	3
12. Košice	6	0	0	6	7:18	0

Poháry

Ani letos si Sparta Ligu mistrů nezahraje. Po nadějném vítězství v 2. předkole nad Tallinem 7:0, kdy kanonýr Lafata vstřelil pět branek a kdy v třetím předkole vyhrála na Letné nad Malmö 4:2, opět díky třem brankám Lafaty, ale ve Švédsku rudí v žlutých dresech prohráli 0:2 a musí se spokojit s 4. předkolem o Evropskou ligu. Liberec sice vyřadil v 2. předkole Evropské ligy Košice po vítězství doma 3:0, ale prohrál s rumunským Giurgiu venku 0:3 a doma 2:3. Plzeň sice v Ploješti remizovala 1:1, ale v Plzni ji Mutu a spol roznesli 4:1 a Mladá Boleslav prohrála dvakrát s Lyonem 1:4 doma a 1:2 venku.





NEW SUMMER 2014 EUROPE DESTINATION: PRAGUE!

EASTERN EUROPE - COACH TOURS

EARLY BOOKING PROMOTION

Book a Coach Tour 60 days or more before departure and save \$300 per couple!



HEART OF EUROPE HOLIDAYS

UNESCO TREASURES

Discover Czech Republic along with 7 Unesco World Heritage Sites

9 DAYS, 7 NIGHTS - 12 MEALS - 7 HIGHLIGHTS
PRAGUE, CESKE BUDEJOVICE, BRNO

\$1679
JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

CENTRAL EUROPE PAST AND PRESENT


Czech Republic, Germany Poland

16 DAYS, 14 NIGHTS - 22 MEALS - 12 HIGHLIGHTS
PRAGUE, OLOMOUC, BRNO, WROCLAW, KRAKOW, DRESDEN & BERLIN

\$3239
JUNE 17. + 565.61 TXS/FEES

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

BOOK NOW AND SAVE

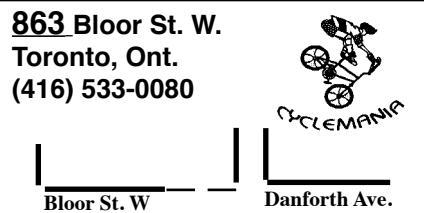


TRAVEL INC.
827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1


Vám ponúka cestovanie do celého sveta!
Spolahľivo vybavíme
Od 17. června 2014 nový prímý let každé úterý Toronto-Praha!


Volejte Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698
e-mail: Tatratravel@hotmail.com

863 Bloor St. W. Toronto, Ont. (416) 533-0080




281 Danforth Ave. Toronto, Ont (416) 466-0330






Signature Realty
INC. OWNED & OPERATED BROKERAGE



Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby




Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis Dům na prodej, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Average Home Prices - March
in the Greater Toronto Area



Year	Units Sold
2011	8,986
2012	9,385
2013	7,537
2014	8,081